

Nyhedsbrev

Støtteforeningen LGBT BIBLIOTEKET

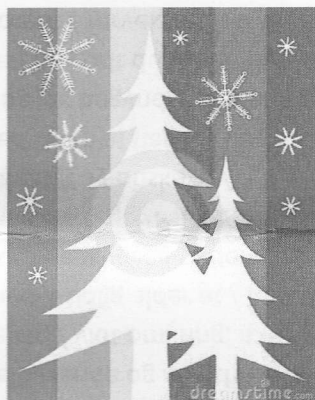
Nr. 70 DEC 2017

Mail: sbibl@yahoo.dk. Hjemmeside: www.stf-lgbt-bibl.dk. Indbetaling: Reg.nr. 1551. Konto nr. 4224531

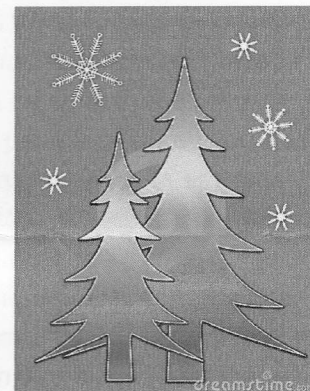
Ungdom

Sammen med årets sidste nyhedsbrev får du også en spritny bogligste over ungdomsbøger med et LGBT-tema. Vi håber, du får glæde af boglisten og kan bruge den som inspiration til din læsning hen over jul og nytår - og i det kommende år. Det kan måske også være en lille bonusjulegave til én i din omgangskreds.

Igen i år har vi sammensat en julequiz af citater fra årets udgivelser på dansk. Den starter nederst på siden her og fortsætter på bagsiden.

GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR
ØNSKES DU AF
BESTYRELSEN FOR
STØTTEFORENINGEN LGBT BIBLIOTEKET

Kontingent for 2018

Husk at betale dit kontingent til Støtteforeningen for 2018. Kontingentet er kun på 100,- kr. for et helt år. Overfør kontingentet til reg.nr. 1551 kontonr. 4224531. Vi har brug for dit bidrag. På forhånd tak ☺

Citatquiz: *hvilken bog – og forfatter?*

1.

Bo har erotisk givet mig alt – og de Timer vi har haft sammen – efterhaanden mange – har været mig til usigelig Lykke, hans nærværelse har for mig været den højeste Lykke og sammen med ham har jeg rigtigt følt det at være to, aldrig før med nogen Anden. Saa det skal nok komme til at gaa, søde kære du. [...] Jeg kender måske bedre hans Fejl end nogen anden, men, Bodil, jeg elsker ham, og jeg tager ham som han er, og siger de forslidte Ord, vi har alle Fejl.

2.

Vores skæbnesvangre og højst beklagelige venskab er endt med ruin og offentlig vanære for mig, men minderne om vores gamle hengivenhed gør mig ofte selskab, og det ville være en meget trist tanke for mig, hvis afsky, bitterhed og foragt for altid skulle overtage kærlighedens gamle plads hos mig; og jeg tror også, du selv vil føle i hjertet, at selvom verdenen så aldrig får at vide, hvilke bedrøvede eller lidenskabelige, angerfulde eller ligegyldige ord, du vælger som svar eller appel, så er det bedre at skrive til mig under min ensomme afsoning end at offentliggøre mine breve uden min tilladelse eller diktere digte til mig uden at spørge.

3.

I dag er Marianne omdrejningspunktet i mit liv. Alligevel har vi en evne til at give hinanden plads, og det er i mine øjne hemmeligheden bag mere end 20 års lykkeligt og harmonisk samvær.

4.

Jeg blev født i Boston i / 1949. Jeg har aldrig ønsket / at denne kendsgerning blev kendt, / faktisk har jeg brugt en stor / del af mit voksne liv / på at prøve at feje mine tidlige / år ind under gulvtæppet / og ha et liv som / helt klart kun var mit / og uafhængigt af / min families historiske / skæbne. Kan du / forestille dig hvordan det var / at være en af dem, / at være bygget som dem, / at tale ligesom dem, / at have alle fordelene / ved at være født ind i sådan / en velhavende og magtfuld / amerikansk familie. Jeg gik / på de bedste skoler / havde alle mulige lærere / og trænere, rejste / vidt omkring, mødte de berømte, / de kontroversielle og / de ikke-så-beundringsværdige / og jeg vidste i / en meget tidlig alder at / hvis der nogensinde kom / en chance for at undslippe / denne berømte Boston-families / skæbne ville jeg ta den og / det har jeg gjort. Jeg sprang / på en Amtrak til New / York i de tidlige / 70'ere og så kan man / vist godt sige / mine hemmelige år / begyndte. Jeg tænkte / hm, jeg vil være digter. / Hvad kunne være mere / tåbeligt og obskurt. / Jeg blev lesbisk. / Alle kvinderne i min / familie ligner / lebber, men det er virkelig / at træde ved siden af flaget / når du bliver én. / Siden jeg har indtaget denne / skændige position / har jeg indset og lært ting, / og jeg begynder at tænke / at man ikke kan undslippe / historien. En kvinde jeg p.t. / har en affære med sagde / ved du godt du ligner / en Kennedy. Jeg følte / blodet stige op i mine / kinder. Folk har / altid leet ad / min Boston-accent / forvekslet "large" med / "lodge", "party" / med "potty". Men / da den her kvinde / uden mistro påkaldte / mit familienavn / vidste jeg spillet / var ude. Ja, jeg er, / jeg er en Kennedy.

5.

[Han] vælter mig ned på madrassen, så jeg ligger med ansigtet mast ned i mit beige sengetøj og dets nogenlunde virkelighedstro ferskenduft. Jeg rørte mig ikke. Jeg trak vejret gennem madrassen, luften smagte af fersken. [...] Jeg var nødt til at gøre et minimum af modstand. [...] Det var netop mit manglende samtykke, han ville opnå. [...]

Jeg gjorde modstand for at berolige ham, mine skrig blev omgående opslugt af den tykke madras. Jeg var nødt til at opretholde en skrøbelig balance, jeg skulle gøre modstand uden at være for voldsom, jeg skulle skubbe ham væk, men ikke for heftigt. Skrigene skyldtes også smerte, men hvis jeg havde gjort modstand i egentlig forstand, ville det bare have drevet ham endnu længere ud, og derfor planlagde jeg rykkene og stønnene i forvejen; og hvis jeg kom til at stønne af smerte, gjorde jeg alt for at undertrykke det, jeg udstødte kun simulerede støn, jeg benyttede mig af den absorberede kraft fra de ægte støn til at skabe kunstige støn, og jeg fokuserede på min tanke: *Sådan er der ingen ferskener, der nogensinde har lugtet, det er ikke ferskenens duft, men forestillingen om ferskenens duft.*